

РЕШЕНИЕ

№ 1232

гр. София, 28.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13
състав**, в публично заседание на 28.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **9569** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Жалбоподателят [фирма],[ЕИК],сътс седалище [населено място], [улица],ат.3 ,представявано от К. М. оспорва Ревизионен акт /РА/ № [ЕГН]/15.05.2013 г., издаден от В. В. В. , главен инспектор по приходи в ТД на НАП – С., изменен от директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП с решение № 1322/ 31.07.2013 г., относно допълнително установен ДДС в размер на 12875,79лв,ведно със съответните лихви за данъчен период м.10,2012г.В жалбата е въведено оплакване, че в описаната част ревизионният акт е незаконосъобразен, явно необоснован и немотивиран. Искането до съда е за постановяване отмяна на ревизионния акт.В с.з. се явява лично управителят на дружеството и моли съда да уважи жалбата.

Ответникът – Директорът на дирекция ”ОДОП” при ЦУ на НАП – [населено място], редовно призван чрез юриск.Г. намира жалбата за неоснователна и моли съда да я отхвърли.Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП редовно уведомена не изпраща представител в производството.

От фактическа страна се установява:

Със Заповед № 1208990/12.12.2012 г., изменена със заповед № 1301220 от 11.02.2013 г., издадени от А. В. Т., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” на ТД на НАП С. е възложено извършване на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периодите от 01.02.2012 г. до 31.10.2012 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №1301220/25.03.2013 г., връчен на 25.04.2013 г. на пълномощник. Срещу констатациите на същия в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение.

Ревизията приключва с РА № [ЕГН]/15.05.2013 г., издаден от В. В. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., упълномощен със Заповед за определяне на компетентен орган /З./ № К 1301220/25.03.2013 г., издадена от органа, възложил ревизията.

С РА са определени задължения (за ДДС и лихва за забава) за ревизирувания период в общ размер на 8 533,15 лв. при деклариран ДДС за възстановяване в размер на 6 549,16 лв. Оспореният ревизионен акт е връчен на управителя на жалбоподателя на 15.05.2013г.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с вх. № 53-03-1398/29.05.2013 г. по описа на ТД на НАП-С., т.е. в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК.

С решение № 1322/ 31.07.2013 г. директорът на Дирекция „ОДОП“ е изменил обжалвания пред него РА относно допълнително установен ДДС, като го е определил в размер на 12875,79лв, ведно със съответните лихви за данъчен период м.10,2012г. Решението е връчено на 26,08,2013год, а жалбата до АССГ е депозирана на 07,09,2013год по пощата, поради което е и допустима

В хода на ревизионното производство е установено, че през ревизирувания период [фирма] съгласно нотариален акт за продажба на недвижим имот и право на строеж № 187, том I, рег. № 8656, дело № 182 от 26.10.2012 г. е извършил продажба, за която от дружеството е издадена фактура № [ЕГН] от 26.10.2012 г. на стойност 88 000,00 лв., без да е начислен ДДС. Като основание за неначисляване на данък, на фактурата са отразени чл.45, ал.1 и 2 от ЗДДС. Фактурата е отразена в дневника за продажби като освободена доставка. Ревизиращият орган е установил, че сделката е между свързани лица, тъй като продавачът е [фирма] с представляващ К. А. М., а купувачът на недвижимия имот е А. М. М..

Съгласно посочените разпоредби прехвърлянето на правото на собственост върху земя, учредяването или прехвърлянето на ограничени вещни права върху земя, както и отдаването ѝ под наем или аренда, както и учредяването или прехвърлянето на право на строеж до момента на издаването на разрешение за строеж на сградата, представляват освободени доставки. Изключение от тези правила е посочено в разпоредбата на чл.45, ал.5, т.1 от ЗДДС, по смисъла на която, прехвърлянето на право на собственост върху урегулиран поземлен имот е облагаема доставка.

Предвид изложеното, ревизиращият орган е приел доставката за облагаема по смисъла на чл.45, ал.5, т.1 от ЗДДС и е установил задължение за данък върху добавената стойност в размер на 14 666,67 лв. Същото е изчислено съобразно нормата на чл.67, ал.2 от ЗДДС, съгласно която, когато при договаряне на доставката не е изрично посочено, че данъкът се дължи отделно, приема се, че той е включен в договорената цена, т.е. в конкретния случай в договорената цена в размер на 88 000,00 лв. С решението си Директорът на ДОДОП е приел, че видно от издадената фактура № [ЕГН]/26.10.2012 г. дружеството е отразило като стойност на поземления имот сумата от 86 000,00 лв. и 2 000,00 лв. за правото на строеж на [улица], [населено място]. Следователно за прехвърлянето на правото на собственост върху недвижимия имот данъкът върху добавената стойност следва да е в размер на 14 333,34 лв. Доставката, представляваща прехвърляне на правото на строеж следва да се третира като освободена такава. Ето защо и е изменил ревизионния акт, като е приел, че дължимият

от дружеството данък върху добавената стойност се отнася само за доставката на земя и същият е в размер на 14 333,34 лв. за данъчен период м.10.2012 г.

При изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Р. акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от кодекса/Заповед № РД-01-6/04,01,2010год и Заповед № РД-01-131 от 22.03.2007 г на Директора на ТД на НАП-С.- приложени по делото /. Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, където са подробно изложени фактическите констатации и съображения на екипа.

Спорът между страните е правен и е свързан с приложението на разпоредбата на чл.45 ал.1 и 2 във вр.чл.45 ал.5 т.1 от ЗДДС .

При така установената фактическа обстановка съдът прави и своите изводи:

Съгласно чл.45 ал.1 и 2 от ЗДДС Освободена доставка е прехвърлянето на правото на собственост върху земя, учредяването или прехвърлянето на ограничени вещни права върху земя, както и отдаването ѝ под наем или аренда. Учредяването или прехвърлянето на право на строеж се смята за освободена доставка по ал. 1 до момента на издаването на разрешение за строеж на сградата, за която се учредява или прехвърля правото на строеж. Съгласно чл.45 ал.5 т.1 от ЗДДС Алинея 1 не се прилага по отношение на: прехвърлянето на право на собственост върху урегулиран поземлен имот по смисъла на ЗУТ, с изключение на прилежащия терен към сгради, които не са нови;

От приетите писмени доказателства-постановение за възлагане на недвижим имот от 06,08,2012 на ЧСИ М. Г. и постановление за възлагане на недвижим имот от 07,08,2012год на същия ЧСИ се установява, че О. Е. е получил по силата на публична продан 763/11723 ид. части от правото на строеж върху поземлен имот пл. № 3 с площ 381,50 кв.м., находящ се в [населено място], р-н В., [улица] , включен в УПИ I-КЖС, КОО и трафопост в кв. 242 и върху съседния поземлен имот с пл. № 24 с площ 5480 кв.м., като двата поземлени имота са включени в УПИ I за местността Зона Б-5-3; с постановлението за възлагане на недвижимия имот от 07,08,2012год на Е. О. е възложена собствеността върху поземлен имот пл. № 3 с площ 381,50 кв.м., находящ се в [населено място], р-н В., [улица] , включен в УПИ I-КЖС, КОО и трафопост в кв. 242. Обстоятелството, че частният съдебен изпълнител е преценил, че доставката на недвижимите имоти и правото на строеж върху тях представляват освободена доставка по смисъла на ЗДДС не обвързват нито органите по приходите, нито съда, доколкото тази преценка се прави на базата на законови разпоредби. В следствие три месеца и половина след постановленията за възлагане Е. О. е продал на А. М. М. с нотариален акт № 187, том I, н.д. № 182/26,10,2012год на Нотариус П. П. собствеността върху поземлен имот пл. № 3 с площ 381,50 кв.м., находящ се в [населено място], р-н В., [улица] , включен в УПИ I-КЖС, КОО и трафопост в кв. 242 ведно с 47/11723 ид. части от правото на строеж върху този поземлен имот и върху съседния поземлен имот с пл. № 24 с площ 5480 кв.м., като двата поземлени имота са включени в УПИ I за местността Зона Б-5-3, като поземления имот и правото на строеж върху него се продават за сумата от 88000 лв. За сделката е съставена и процесната фактура № 179/26,10,2012год , в която е констатирано, че за ПУ на ул. Три уши е дължима сумата от 86000 лв, а за правото на строеж 2000 лв, като е посочено и че доставката е освободена на основание чл.45 ал.1 и ал.2 от ЗДДС. По отношение на

правото на строеж както е посочил и Директора на ДОДОП в решението си безспорно ,че в случая става въпрос за освободена доставка по смисъла на чл.45 ал.2 от ЗДДС.Досежно прехвърлянето на правото на собственост върху поземления имот,обаче е налице хипотезата на чл.45 ал.5 т.1 от ЗДДС,изключваща приложението на ал.1.В скицата,издадена на дружеството приобретател на имота/стр.36/ по повод на предстоящата сделка изрично е посочено,че поземлен имот 3 е включен в урегулиран поземлен имот I-за КЖС,КОО и трафопост в кв.242,местност Зона Б-5-3 ,като в скицата е посочено,че подробния устройствен план е одобрен със заповед № РД-09-50-524/ 03,10,1997год. В този УПИ I –за КЖС,КОО и трафопост е включен и поземлен имот 24,правото на строеж върху който е също предмет на прехвърлителната сделка.Т.е поземлен имот пл.№ 3 очевидно е част от урегулиран поземлен имот УПИ I –за КЖС,КОО и трафопост.Тъй като пл.3 е част от УПИ I –за КЖС,КОО и трафопост,то и първият също е предназначен за КЖС,КОО.В тази насока следва да се съобрази както разпоредбата на чл.15 от ЗУТ,така и тази на § 5 т.2 и т.11 от ДР на ЗУТ- 2. "Поземлен имот" е част от територията, включително и тази, която трайно е покрита с вода, определена с граници съобразно правото на собственост. "Урегулиран поземлен имот" или "урегулиран имот" е поземлен имот, за който с подробен устройствен план са определени граници, достъп от улица, път или алея, конкретно предназначение и режим на устройство.В случая от представената скица и от описанието на предмета на сделката в цитирания по горе нотариален акт се установява,че поземлен имот с пл.3 има граници/от три страни пл.№24,,а от запад-бул.Ген.М.С./,очевидно е че за поземления имот има достъп до улица и е ясно неговото предназначение.Отделно от изложеното посочения в жалбата неблагоприятен за жалбоподателя факт,че процесният имот е бил засторен с пет етажна жилищна сграда,съборена през 2008год води на извода,че още от датата на заповедта за одобряване на подробния устройствен план от 1997год както УПИ I –за КЖС,КОО и трафопост,така и включения в него поземлен имот с пл.№ 3 са били предназначени за комплексно жилищно строителство-т.е спорния имот отговаря на дефиницията на § 5 т.11 от ЗУТ.Ето защо и правилно органите по приходите са приложили чл.45 ал.5 т.1 от ЗДДС и са определили доставката на поземления имот като облагаема ,респективно са установили ДДС за внасяне за данъчен период м.10,2012г в размер на 12875,79лв,ведно със съответните лихви.

При този анализ на установените в процеса факти жалбата се явява напълно неоснователна и ще следва да бъде отхвърлена.

При направено искане за това и на основание чл.161 от ДОПК на приходната администрация се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размера на 655,72 лв

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на [фирма],[ЕИК],със седалище [населено място], [улица],ат.3 ,представявано от К. М. против Ревизионен акт /РА/ № [ЕГН]/15.05.2013 г., издаден от В. В. В. , главен инспектор по приходи в ТД на НАП – С., изменен от директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП с решение № 1322/ 31.07.2013 г., относно допълнително установен ДДС в размер на 12875,79лв,ведно със съответните лихви за данъчен период м.10,2012г.

ОСЪЖДА [фирма],[ЕИК],със седалище [населено място], [улица],ат.3 ,представявано от К. М. да заплати на Дирекция ОДОП-НАП-С. сумата от 655,72 лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: